

## [Søren P. Larsen.]

det var dog rart, om man i Almindelighed kunde faa Lejlighed til at drøfte et saadant Lovforslag helt igennem i et Partimøde, hvor de fleste af Partiets Medlemmer kunde være til Stede, i Stedet for i Hast at skulle tage Stilling til Sagen. Jeg betragter det som givet, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg, saa vi kan faa Lejlighed til at se nærmere paa dets Konsekvenser. Vi har derfor ikke villet modsætte os, at Lovforslaget kom til første Behandling i Dag, og vi er ogsaa villige til at deltage i et Udvalgsarbejde, under hvilket der kan blive fremlagt forskellige Oplysninger, som vi kunde ønske Lovforslaget suppleret med.

Da vi i Sommer vedtog den store Arbejdsløshedslov og et Par tilsluttende Arbejdsløshedslove, der skulde hjælpe over den første Periode, indtil den nye Arbejdsløshedslov traadte i Kraft, forstod vi det saadan, at vi derigennem havde skabt baade en Lovgivning, der havde blivende Karakter, og tillige en Hjælpe Lovgivning, som skulde kunne bære oppe i Perioden, indtil den nye Arbejdsløshedslov traadte i Kraft. Naar jeg gennemlæser de Bemærkninger, som den højtærede Minister fremsatte ved disse Lovforslags Behandling, har jeg ogsaa paa Fornemmelsen, at den høje Regering i Juni Maaned var af den Opfattelse, at vi nu skabte en ny Arbejdsløshedslov og skabte supplerende Love, som skulde bære oppe i Tiden, indtil Loven fuldt ud træder i Kraft, og saa havde vi dermed skabt et Grundlag, der kunde vare Vinteren over.

Jeg vil give den højtærede Minister Ret, hvis han vil forsvare sig med, at der er mange Beregninger, der ikke kan holde i den Tid, vi er inde i. Erhvervsforholdene i By og paa Land har udviklet sig saadan, at vi nu staar langt ringere end før, og derfor kan det ogsaa meget vel tænkes, at den høje Regering har faaet den Opfattelse — maaske noget paavirket af den Julestemning, som griber os alle, naar vi passerer den første Halvdel af December Maaned —, at nu maa der fremsættes Forslag om ekstraordinær Hjælp i den Vinterperiode, vi er inde i.

Vi vil ikke paa Forhaand afvise en Forhandling om dette Lovforslag, men vi vil have Lov til at betragte det som et Led i en samlet Plan, som Regeringen vil gaa frem efter for at bringe Hjælp ikke alene til de arbejdsløse, paa hvis Dør Nøden banker, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, men ogsaa til andre i vort Samfund, paa hvis Dør Nøden banker og har banket gennem lang Tid. Jeg tænker her paa den

fortvivlede Stilling, som vort Landbrug for Øjeblikket er inde i.

Nu er snart de sidste Rester af den Krisehjælp, som blev gennemført i Fjor, opbrugt. Jeg kan forsikre den høje Regering for, at i Titusinder, ja, i Hundre tusinder af Landbohjem banker Nøden paa Døren, og med bange Anelser ser man Fremtiden i Møde. Vi vil derfor have Lov til at betragte dette Lovforslag som et Led i en samlet Plan til Hjælp for dansk Erhvervsliv. Vi maa sætte Kræfterne ind paa at genskabe Rentabiliteten indenfor de forskellige Erhverv i vort Folk, thi før vi naar det, naar vi ikke frem til sundere Forhold, og før naar vi heller ikke frem til den Afhjælpning af Arbejdsløsheden, som denne Regering har et ganske særligt Ansvar overfor.

Vi staar i Øjeblikket med et Antal arbejdsløse paa over 153 000, og jeg er slet ikke uforstaaende overfor den Betragtning, at jo længere Arbejdsløsheden varer, og jo længere disse Mennesker, der faar den vedtægtsmæssige Hjælp, kun har denne at leve af, jo mere udmarvede bliver de Maaned for Maaned, og deres Modstandskraft skrumper ind Uge for Uge. Men jeg vil ogsaa have Lov til at mene, at Regering og Rigsdag har bevilget ikke saa ganske ringe Beløb i den senere Tid paa dette Omraade.

Naar jeg tænker tilbage paa, hvad Staten for Øjeblikket yder paa dette Omraade, saa ligger det saadan, at Statstilskuddet til Krisehjælp til arbejdsløse beløber sig til en halv Snes Millioner Kroner, den forlængede Arbejdsløshedsunderstøttelse i 70 Dage til 5 Mill. Kr., og de Procenter, der betales som Statens Part af Medlemsbidrag, beløber sig ogsaa til en halv Snes Millioner Kroner. Hvis vi dertil yderligere lægger Maksimum af Udgiften ved dette Lovforslags Gennemførelse — det er 12 Mill. Kr., og Statens Part deraf er ca. 9 Mill. Kr. —, kommer vi til, at Statens Udgifter til Modvirkning af Arbejdsløsheden, til Understøttelser, til Krisehjælp naar op paa omkring 34 Mill. Kr.

Nu ligger det jo nær, naar man drøfter Statens Forhold, ogsaa at gøre opmærksom paa Kommunernes Forhold. Ogsaa for Kommunernes Vedkommende drejer det sig om meget store Beløb. Midlertidig Hjælp, den Del, som Kommunerne hæfter for, beløber sig til en halv Snes Millioner Kroner, den forlængede Krisehjælp til 4 Mill. Kr., ordinært Tilskud til Kasserne til godt 3 Mill. eller 3½ Mill. Kr. Saa er vi oppe paa en 16—17 Mill. Kr. for Kommunernes Vedkommende. Men dertil kommer yderligere, at vi